

Bayer Zsolt: Patriotizmus vagy halál

2024 december 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A nemzetállam felépítését?I eljutottunk a férfiak szüléséig.

Hír 1: Egy svéd állami cég arra kérte dolgozóit, hogy az ünnepi id?szakban inkább a Kellemes ünnepeket! kifejezést használják a Boldog karácsonyt! helyett – [írja a Samnyt svéd lap](#). Az SSAB acélipari vállalat egy bels?

levelezésében december elején azt írta a dolgozóinak, hogy „a [téli ünnepek](#) közeledtével szokás, hogy mindenkinek boldog karácsonyt kívánunk. Ez az évszak azonban gazdag a különböző kultúrák és vallások ünnepeiben. Hogy többféle ünnepet is említhessünk, mondjuk inkább azt, hogy kellemes ünnepeket.”

Hír 2: „A magdeburgi karácsonyi vásáron egy autós behajtott az emberek közé. Matthias Schuppe kormányzóviv? az MDR Sachsen-Anhalt értesülései szerint meger?sítette a támadás tényét” – írta meg a [Bild](#). „A borzalmak 19:04-kor kezd?dtek. Az elkövetéshez használt járm? állítólag egy sötét BMW volt, és arab, vélhet?en Szaúd-Arábiából származó terrorista vezethette. A sof?rt közvetlenül az eset után letartóztatták. A támadás során nagyságrendileg nyolcvan sérültr?l és 11 halálos áldozatról is beszámoltak.”

A két hír összefügg?

A lehet? legszorosabban.

Az önfeladás és elhülyülés társadalma ezt kapja.

A „téli ünnepek” elmebaja nem svéd elmebaj, a „wir schaffen das” elmebaja nem német elmebaj. Ilyen az egész Nyugat.

Önfeladás, elhülyülés, elpuhulás, hagyomány- és értékvesztés, egy falra ragasztott banán mint m?vészeti alkotás – ez a Nyugat. Ez lett a Nyugat. Pedig már az antik görögök is tudták pontosan, hová vezet ez. Odüsszeusz hajóját egy vihar elsodorta a lotophagoszok földjére. ?k voltak a lótoszev?k. Nagyon kedves, barátságos, segít?kész, hogy ne mondjam, befogadó népség, akiknek kedvenc eledele a lótosz volt. Ezzel kínálták a vendégeket, akik, amint ettek bel?le, elveszítették emlékezetüket, nem tudták többé, kicsodák ?k, elbágyadtak, elhülyültek, nyál csorgott a képükön, és nem akartak többé semmit, csak ülni és zabálni.

Hát nem ismer?s?

És ez a hagyomány, ez a mítosz megjelenik az araboknál is, az Ezeregyéjszaka meséiben, Szindbád negyedik utazásában: „A távolban lakóházat pillantottunk meg. Feléje tartottunk, megálltunk a bejáratnál. És íme: egy csapat meztelen ember rohant ki a házból, szó nélkül megragadtak, és királyuk elé hurcoltak. A király parancsára leültünk. Valamiféle ismeretlen ételt tettek elénk, életünkben még sohase láttunk olyat. Társaim megkóstolták, én undorodtam t?le, nem nyúltam hozzá. Allahnak jóságából esett ez így: mert ezáltal maradtam életben. Mert társaim, alighogy ettek, az ételt?l elvesztették eszüket, és miként az elmeháborodottak, csak tömték bend?jüket, és egészen kikeltek régi magukból. Aztán a bennszülöttek kókuszolajat adtak inniok, és be is dörzsölték ?ket vele. Azok pedig, mihelyt ittak az olajból, elforgatták szemüket, és olyan módon kezdtek falni, ahogy azelt nem volt szokásuk.”

Hiába minden. A Nyugat lótoszev? lett. Elfelejtett mindent, nem érdeklí semmi, önfeladás, múlttalanság és jövő?tlenség, a keresztény hagyomány s az antik örökség feladása – s egy falra ragasztott banán. Ez maradt az álmainkból.

Pedig Európát éppen az antik hagyományra szervesen ráépül? kereszténység tette nagygyá. A keresztény világkép és a keresztény etika alapozta meg Európa humanizmusát, majd a protestáns etika alapozta meg Európa munkamorálját, ebb?l következ?en a jólétét.

S persze ebben a protestáns etikában ott volt az eredeti t?kefelhalmozás minden rettenete, az „id? pénz” iszonya és a tradicionális etika megtagadása, de még mindig jobb volt, mint a falra ragasztott banán és a szül? férfi.

S persze fel lehet mindezt adni, de mi marad?

A bennünket meggyilkoló és megvet? arabok maradnak. Meg a „kellemes téli ünnepeket” és a „wir schaffen das”, no és persze a terhes férfi meg a nagy farkú „úszón?”.

Meg egy falra ragasztott banán.

Erre redukálódott a Sixtus-kápolna mennyezete.

A liberalizmus hajdan azt a célt szolgálta, hogy megszülessenek a nemzetállamok, és a harmadik rendet és

mindenki mást beemeljen a nemzet sáncái közé. Ez tette naggyá Európát és a Nyugatot. Ez is, mint mondtam, együtt a kereszténységgel. Majd bennünket is utolért az, amiről Madách beszél Az ember tragédiájában: ha elég ideje van rá az embernek, akkor a legcsodálatosabb, legnagyobb eszméből is komplett elmebajtot fog faragcsálni.

Homousion vagy homoiusion – ennyi maradt a kereszténység csodájából a bizánci színben, s ezért mennek boldogan máglyára a vértanúk.

És ma?

Mi lett például a liberalizmusból?

Pontosan ugyanez: a nemzetállam felépítésétől eljutottunk a férfiak szüléséig.

A harmadik rend és a jobbagység beemelésétől a nemzetállam sáncai mögé az égvilágon mindenki beemeléséig, vagyis a nemzetállam szétveréséig, felszámolásáig, a világ esztelen és öngyilkos összenyitásáig. A kereszténységtől a semmiig. Istentől az ateizmusig. Jézustól a zabálásig. Karácsonytól a „téli ünnepekig”.

Poitiers-től és Martell Károlytól az európai nagyvárosokban zúgó Allahu Akbarig és a műezzin imára hívó üvöltéséig.

A Notre-Dame lángjainál muszlimok húzták nyársra vigyorogva és sütögették az európai jövőt.

És most Magdeburgban ismét megcselekedték azt, amit eddig is megcselekedtek s ezután is meg fognak cselekedni, mert nincs, aki megálljt parancsoljon ezeknek az állatoknak.

És mi itt, Európa közepén és keleti végein elborzadva nézzük mindezt, elborzadva nézzük egykor volt álmaink, illúzióink szertefoszlását, és csak azért vagyunk még képesek elborzadni, mert nekünk egyszerre nem volt lehetőségünk és időnk teljesen elhülyülni a jólétben.

De van-e remény?

A magyar miniszterelnök így fogalmazott a minap a Patriótának adott interjújában: „A hidegháború vége óta a nyugati politikát a liberális erők és a patrióta erők küzdelme határozta meg. 2010-ig a liberálisok uralták a teret, 2010-ben viszont jöttek a magyarok, és az új alkotmányunkkal egy teljesen más jövőképet fogalmaztunk meg. Majd egyre-másra erősödtek meg és arattak győzelmet a hozzánk hasonló patrióta erők. Először a lengyeleknél, aztán 2016-ban győzött Trump, a britek kiléptek az EU-ból, megerősödtek a csehek, most legutóbb az olaszok és a szlovákok. A mindennapok sürgés-forgása fölött, a magasabb horizonton zajlik egy nagy civilizációs küzdelem a nyugati világon belül. Ez a civilizációs vita történelmi sorskérdésekben ölt testet. Ilyen a migráció, a családok jövője, a gender, a keresztény hagyomány, a háború és a béke kérdése, valamint a gazdasági és vállalkozási szabadság ügye.

Ha a patrióták vannak többségben a nyugati civilizációban, akkor nincs migráció, nincs gendermarháskodás, nincs háború,

van viszont gazdasági és vállalkozási szabadság, és vannak keresztény értékek. Az amerikai elnökválasztás ebben a dimenzióban is radikálisan megváltoztatta az erőviszonyokat, és elbillentette a patrióták javára. Ez minden magyarnak jó.”

Igen. Ennyi a remény. Ez a lehetőség. Ha van Európának jövője, akkor ez az a jövő.

Áldott karácsonyt mindenkinek!

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló